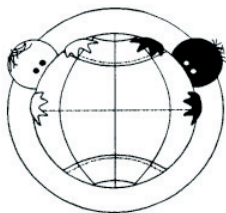

Stichting Prithipura Infant Home Son

Secretariat:

Aardheuvcl 9
5685 AB Best
tel: 0499-395403
e-mail: john@prithipura.com
www.prithipura.com
www.prithipura.org

K.v.K.: S 41088775
Postbank Son: 3530726
Rabobank Son: 103478825

Halfjaarverslag 2007

Beste vrienden, donateurs en sponsors van de Stichting Prithipura Infant Home Son,

Voor u ligt het halfjaarverslag 2007. Deze keer vertellen twee mensen over hun betrokkenheid bij het werk van onze stichting. De heer A. Teurlings hoofd P+O van Amarant verteld hoe hij en zijn medewerkers in contact zijn gekomen met onze stichting en waar dit toe heeft geleid.

Vervolgens verteld Ilse Tournoy haar ervaringen met werken op Prithipura.

Hier volgen de ervaringen van A. Teurlings.

Het is nu meer dan twee jaar geleden dat de landen rond de Indische Oceaan werden getroffen door een plotselinge overstroming, de Tsunami. Veel Oosterse landen werden zwaar getroffen en er vielen duizenden slachtoffers. Wereldwijd werd hulp aan de getroffen landen geboden en er kwamen allerlei spontane acties op gang.

De door medewerkers van Amarant beschikbaar gestelde gelden zijn aan een Nederlandse stichting geschonken, de stichting Prithipura Infant Home te Son. Deze stichting bestaat al 34 jaar en stelt zich ten doel een organisatie voor verstandelijk gehandicapten in Sri Lanka niet alleen financieel te steunen, maar ook vrijwilligers uit te zenden, scholing en adviezen te geven met als vaste toetsingscriteria dat het een aantoonbare toegevoegde waarde moet hebben voor de cliënten en het moet de afhankelijkheid verkleinen. Een van de vier locaties van deze organisatie was ook door de Tsunami getroffen. Gelukkig waren er onder de bewoners en de medewerkers geen slachtoffers, maar de materiële schade als gevolg van de wateroverlast was aanzienlijk. De voorzitter van de stichting in Nederland, de heer Jacques Bergman nam contact op met onder meer Amarant met de vraag of hulp kon worden geboden aan de collega-instelling in Sri Lanka. De werkgroep die binnen Amarant was ingesteld, heeft destijds voor

Stichting Prithipura Infant Home Son

steun aan deze stichting gekozen, vanwege de doelgroep van de verstandelijk gehandicapten en omdat daarmee aan een concreet project gerichte steun kon worden geboden. Wij hebben destijds een bedrag van € 30.000 beschikbaar gesteld.

Onlangs heeft de stichting mij uitgenodigd om namens Amarant een bezoek aan Sri Lanka te brengen en de opening van enkele nieuwe gebouwen mee te maken. Op die wijze zou ik ook in staat worden gesteld kennis te nemen van de wijze waarop de sponsorgelden in de afgelopen twee jaar zijn besteed. Ik mocht deelnemen aan het gezelschap van enkele bestuursleden van de Nederlandse stichting en op eigen kosten met hen negen dagen op Sri Lanka verblijven om de instellingen te bezoeken.

De stichting in Sri Lanka is een organisatie voor de zorg aan ca 250 meervoudig gehandicapten. De organisatie is op vier locaties gehuisvest. Wij hebben tijdens de rondreis alle voorzieningen bezocht en in twee daarvan een nieuw gebouw mee helpen openen.

Het eerste betrof een nieuw gebouw op Prithipura, met meerdere functies. Dat gebouw gaat op de eerste plaats dienst doen als schooltje. Daarnaast is er een nieuwe keuken in voorzien en op de bovenetage de huisvesting voor de begeleiders, de akka's.

Het is een zeer solide en van modern materiaal opgetrokken gebouw geworden, dat in vergelijking met de andere gebouwen die wij hebben gezien als lux kan worden aangemerkt. "Lux" is dan in Sri Lankaanse begrippen bedoeld. Dat geldt in het algemeen; als je de zaken in Sri Lanka beoordeelt, moet je de Nederlandse normen en maten uit je hoofd zetten en de voorzieningen beoordelen in vergelijking met de levensstandaard van dat land en het welvaartsniveau van de lokale bevolking. Zo beoordeeld, kan gesteld worden dat de verstandelijk gehandicapten van die stichting over het algemeen over redelijk tot goede voorzieningen kunnen beschikken, al troffen wij op de verschillende locaties nog wel veel situaties aan die als bijzonder schrijnend zijn te kwalificeren. Wat wel erg duidelijk is, is dat de stichting Prithipura Infant Home vanuit Nederland de afgelopen jaren veel goed werk heeft kunnen doen en door gerichte financiële steun op nagenoeg alle locaties goede verbeteringen aan gebouwen en inventaris heeft kunnen realiseren. Om maar enkele projecten te noemen:

- a. Het nieuwe schoolgebouw in Prithipura, dat in maart werd geopend.
- b. Een nieuwe keuken op dezelfde locatie
- c. Huisvesting voor de akka's
- d. Veel nieuwe of gebruikte inventaris, zoals bedden, fysiotherapiemateriaal etc.
- e. De stichting heeft een nieuwe betonnen weg van ca 4 kilometer laten aanleggen naar een voorziening in de bergen. Deze weg was daarvoor

Stichting Prithipura Infant Home Son

- niet meer dan een gevaarlijk langs diepe afgronden te berijden zandpad.
- f. Nieuwe huisvesting met een ontmoetingsruimte op dezelfde locatie in de bergen.
 - g. Aanschaf en reparatie van rubberpersen.
 - h. Renovatie van een koeienstal
 - i. Aanschaf nieuwe tractor voor de cocosplantage op Anadapura.
 - j. Op Anadapura is een gebouw geplaatst dat huisvesting en dagrecreatie biedt aan vier autistische bewoners.

Het laatstgenoemde gebouw is onder andere met steun van Amarant neergezet en werd op 18 maart j.l. officieel geopend. Het gebouw was klaar maar nog niet in gebruik. Bij die opening mocht ik aanwezig zijn en namens Amarant ook een cadeau overhandigen, bestaande uit een aantal muziektegels, grote ballen, bezigheidsmaterialen, schrijfblocs en pennen.

De nieuwe huisvesting voor deze vier bewoners is een zeer aanzienlijke verbetering in vergelijking met de omstandigheden waarin zij tot dan toe verkeerden. De oude verblijfsruimten en de sanitaire voorzieningen waren immers van een niveau waarvan je vanuit Nederland nauwelijks een voorstelling kan maken.

Deze nieuwe voorziening biedt niet alleen betere huisvesting, maar schept ook mogelijkheden voor betere dagbesteding. Een tweetal begeleiders heeft zich onder andere in Engeland al verder bekwaamd in het omgaan met autistische bewoners en heeft zich voorgenomen zich daarin verder te ontwikkelen. Wij hebben een van hen aangeboden binnen Amarant meer kennis en ervaring op dat terrein te komen opdoen.

Er is al veel moois gerealiseerd voor de meervoudig gehandicapten op Sri Lanka. Het was heel goed te zien dat de gelden die door Amarant en veel andere organisaties bijeen zijn gebracht goed zijn besteed. Daarover bestaat geen twijfel. Maar aan de andere kant hebben wij ook kunnen zien dat er nog vele noden zijn. Een deel van de meervoudig gehandicapten moet nog steeds in huisvesting wonen die ronduit als slecht is aan te merken. Bijvoorbeeld staat op een locatie nog een gebouw van heel slechte kwaliteit dat huisvesting biedt aan 26 bewoners. De keukenvoorziening is abominabel en de 26 bewoners kunnen over twee oude toiletten beschikken en één douche.

Hoog in de bergen is ook een rubberplantage en een rubberfabriek die door de organisatie worden gerund. De opbrengsten daarvan worden mede besteed in de zorg. Het gebouw van de rubberfabriek, de rubberpersen daarin en de daarbij behorende huisvesting van de bewoners verkeren in een erbarmelijke staat en zijn dringend aan renovatie of vervanging toe. Zo heeft de organisatie aan de Nederlandse stichting een verlanglijstje van wensen voorgelegd.

Stichting Prithipura Infant Home Son

De stichting in Sri Lanka heeft daarvoor volstrekt onvoldoende middelen en kan zonder steun die noodzakelijke veranderingen zeker niet realiseren. Van de rijksoverheid van Sri Lanka moet niet veel worden verwacht. De bijdrage van de overheid per cliënt is 300 ruppees per maand, dat is ongeveer gelijk aan € 2,50; u leest het goed, per maand. Wij zullen kijken of we nog enige steun kunnen verlenen in de toekomst.

A. Teurlings

De ervaringen van Ilse Tournoy.

Er is me gevraagd om mijn ervaring van 9 maanden Prithipura met jullie te delen. Het is allemaal begonnen in 2005, net na de tsunami, toen ik in het Catharina Ziekenhuis in Eindhoven werkte. Er werd gevraagd naar mensen die voor een korte periode naar Sri Lanka wilden gaan, om daar tijdelijk mee te helpen in de zorg en de renovatie van het tehuis. Ik geloof niet dat ik toen een seconde na heb hoeven denken. Drie maanden ben ik daar geweest en ik was verkocht! Omdat ik altijd al het plan heb gehad om voor een langere tijd als verpleegkundige te werken in het buitenland, besloot ik toen ik weer in Nederland was om terug te gaan. In overleg met de stichting heb ik toen besloten om vanaf begin 2006 voor onbepaalde tijd weer terug te gaan naar Sri Lanka.

Ik wilde niet zonder een speciale opdracht. Buiten het werk op de groepen wilde ik meer kunnen doen en voor mezelf een uitdaging hebben terwijl ik daar was. Samen hebben we besloten dat ik zou gaan kijken naar de scholingsmogelijkheden van de akka's op Prithipura en wat daaraan verbeterd zou kunnen worden. Daarbij zou mijn ervaring als verpleegkundige tijdens het werken goed van pas kunnen komen.

Op 25 maart 2006 ben ik vertrokken.

De eerste weken was het weer wennen, wennen aan het eten, de geuren, het werk, de werktijden, maar vooral wennen aan de temperatuur. Ik heb al een aantal keer geroepen, ik ben niet geschapen om te functioneren boven een temperatuur van 25 graden, tja en dat in Sri Lanka....

Eerst eens inwerken op Mythree, de groep met kinderen in de leeftijd van 4 tot 19 met voornamelijk epilepsie en Cerebral Palsie. Allemaal geheel afhankelijk. Ondertussen begon ik met het volgen van Singhalese les, om me wat aan te kunnen passen, de mensen te verstaan en mezelf verstaanbaar te kunnen maken.

Stichting Prithipura Infant Home Son

Even tijd voor samen een foto

Na 2 maanden ben ik begonnen met een opzet van mijn aanpak om naar de scholingsmogelijkheden te kijken. Ik had een lijst van wel 20 andere tehuizen en plande een aantal dagen in om deze te bezoeken. Drie tot vier tehuizen op een dag, allemaal gelegen aan de westkust van Sri Lanka, van Galle in het zuiden tot Jaffna in het noorden. Ik had alleen een naam en een straat van het tehuis en soms een telefoonnummer, verder wist ik niets. Samen met een chauffeur ben ik op pad gegaan. Kijken hoe de verzorging in het tehuis is, hoeveel personeel er aanwezig is en hoeveel bewoners. Wat is het salaris van het personeel, de gemiddelde leeftijd, hoe lang werken ze er en blijven ze gemiddeld werken. Volgen deze mensen een opleiding en zo ja, wat en waar.

Allemaal zaken die ook op Prithipura een rol spelen. Veel meisjes beginnen jong en ongeschoold, werken er een aantal jaren en gaan weer weg. Hard werk, voor een minimum inkomen. Ik kwam van alles tegen.

Van grote tot kleine tehuizen, projecten die gesponsord werden door binnen- of buitenlandse organisaties, huizen voor alleen kinderen of alleen volwassenen, ouderen of blinden, lichamelijk en/of verstandelijk gehandicapte mensen, ondervoede baby's en kinderen die misbruikt zijn, noem maar op. Het was erg indrukwekkend, dat kan ik wel zeggen. Je zag duidelijke verschillen wanneer er een buitenlandse organisatie betrokken was, deze tehuizen hadden een bescheiden aantal bewoners, genoeg personeel en een redelijk salaris voor de medewerkers. Maar de meeste tehuizen, wat voor een tehuis dan ook hadden te kampen met dezelfde problemen. Onderbezetting van het personeel, ongeschoold personeel en lage salarissen.

Het bleek dat bijna alle tehuizen gebruik maakten van een gratis opleiding in Colombo. Een cursus van een half jaar waar per tehuis 1 of 2 werknemers naar toe gestuurd konden worden. Een cursus breed opgezet die zich richt op een aantal verschillende handicaps, de omgang daarmee en wat je met deze mensen kan doen. Allemaal heel basic. Er is een verpleegkunde opleiding in Sri Lanka maar in tegenstelling tot Nederland gaan alle afgestudeerde verpleegkundigen aan het werk in ziekenhuizen en niet in soortgelijke instellingen zoals Prithipura.

Ook vanuit Prithipura gaan er 1 of 2 akka's naar de gratis opleiding. Daarbij hebben de meisjes op Prithipura iedere week les van een teacher die verschillende onderwerpen behandelt. Op deze manier wordt er toch een poging gedaan om deze meiden wat kennis bij te brengen.

Stichting Prithipura Infant Home Son

Ik vond het erg interessant om de verschillende tehuizen te zien en een beeld te krijgen van hoe deze te werk gingen en opgezet waren.

Tijdens mijn verblijf heb ik natuurlijk ook een aantal dingen gezien waarvan ik dacht dat ze wel wat aandachtspunten hadden. Na overleg met de leidinggevende heb ik een inwerkplan voor nieuw personeel geschreven wat zich richt op de persoonlijke verzorging van de bewoners met de verschillende handicaps. Ik heb een aantal dossiers van bewoners herzien en geadviseerd om overlegmomenten te hebben voor het personeel. Daarbij heb ik ook als advies gegeven om een spraaktherapeut aan te stellen, zodat de bewoners die in staat zijn om te spreken, meer gestimuleerd kunnen worden.

Een van de belangrijkste dingen die ik aanbevolen heb is Engelse les voor de akka's. Veel akka's praten alleen Singhalees en nauwelijks Engels. Omdat er altijd veel buitenlandse vrijwilligers zijn is het vaak moeilijk om te communiceren. De vrijwilligers die er zijn, zijn vaak studenten verpleegkunde of pas afgestudeerden. Zij komen vaak met goede ideeën of adviezen en stuiten dan op een moeilijke communicatie. Daarbij hebben de meiden die werken op Prithipura vaak alleen de lagere school gedaan, als ze die al afgerond hebben. Ik ben van mening dat het voor deze meiden goed is om basis Engels te leren, goed voor hun algemene ontwikkeling en goed voor de samenwerking met andere vrijwilligers.

Een maand geleden heb ik te horen gekregen dat de lessen van start zijn gegaan! De Stichting heeft een financiering gedaan voor 2 jaar zodat alle meiden die willen en dat zijn er nu 8, iedere week les krijgen! Ik ben erg blij dat dit van start

De muurschildering van het schoolgebouw op Cotagale

is gegaan en ook best een beetje trots dat ik daar een steentje aan bij heb kunnen dragen!

Mijn tijd in Sri Lanka was goed, ik heb leuke dingen gedaan. Hard gewerkt, zowel op Prithipura als even op Anandapura. Ik heb samen met een andere vrijwilliger het schoolgebouw van Cotagale beschilderd, alle tehuizen goed kunnen bekijken, van binnen en van buiten!

Stichting Prithipura Infant Home Son

Op Prithipura heb ik ook veel verpleegkundige dingen gedaan en ik kon daarbij de akka's leren hoe ze het zelf konden doen.

Ik denk nog heel vaak aan Sri Lanka, aan de bewoners, de akka's met wie ik zo leuk en hard gewerkt heb en veel plezier mee heb gehad. Hoe gaat het met ze, wie zijn er nog allemaal. Ik heb ook heimwee naar de manier van leven, werken, werken, werken en na het werk niets, boeken lezen, kletsen met vrijwilligers, af en toe een weekendje weg, geen verplichtingen. Ik denk aan de mensen die ik ontmoet heb en met wie de contacten toen zo leuk waren. Ik kan eigenlijk wel zeggen dat ik Sri Lanka en Prithipura mis.

Ik hoop dat ik jullie een beetje een beeld heb kunnen geven van mijn tijd en ervaring in Sri Lanka. Het is moeilijk om zo beknopt een enthousiast verhaal neer te zetten. Als ik het jullie zou vertellen, waren we morgen nog in gesprek!

Bij deze wil ik ook de stichting nogmaals bedanken voor alles wat ze voor me heeft kunnen betekenen.

Tata,

Ilse Tournoy.

Stichting **Prithipura** Infant Home Son

Tot zover de ervaringen van deze twee mensen die wij zeer dankbaar zijn voor wat ze gedaan hebben.

Inmiddels zijn we een fantastische nieuwe actie gestart voor nieuwe huisvesting voor de kinderen van Ambasevene.

Informatie over deze geweldige actie, die u zeker niet mag missen, vindt u in bijgesloten flyer en op onze site

www.prithipura.com

Want zoals altijd,

Even the smallest voice deserves to be heard...

Namens het bestuur.

J. Reintjes
Secretaris

